

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 599/2013

af 24. juni 2013

om ændring af forordning (EU) nr. 578/2010 for så vidt angår de restitutionsbeløb, der ydes for udførsler uden licenser af visse landbrugsprodukter i form af varer, der ikke er omfattet af traktatens bilag I, og medlemsstaternes meddelelse af visse relaterede oplysninger

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1216/2009 af 30. november 2009 om en ordning for handelen med visse varer fremstillet af landbrugsprodukter ⁽¹⁾, særlig artikel 8, stk. 3, første afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I Kommissionens forordning (EU) nr. 578/2010 af 29. juni 2010 om gennemførelse af Rådets forordning (EF) nr. 1216/2009 for så vidt angår eksportrestitutionsordningen for visse landbrugsprodukter, der udføres i form af varer, der ikke er omfattet af traktatens bilag I, og kriterierne for fastsættelse af restitutionsbeløbet ⁽²⁾ er det fastsat, at mindre eksportører er fritaget for kravet om at forelægge en restitutionslicens op til samlede beløb, der fastsættes på individuelt og globalt niveau. Det er også fastsat i forordningen, at restitutionslicenser, som der ansøges om, og — i nogle tilfælde — restitutionslicenser, der er udstedt, skal meddeles til Kommissionen.

(2) De seneste nedsættelser af eksportrestitutionssatserne som følge af dels reformen af den fælles landbrugspolitik og dels de ændrede verdensmarkedspriser for landbrugsprodukter har medført, at der indgives færre eller ingen ansøgninger om restitutionslicenser, hvilket letter presset på EU's budget for eksportrestitutioner for varer, der ikke er omfattet af traktatens bilag I. Da Unionen i denne situation ikke risikerer at misligholde sine internationale forpligtelser, bør eksportrestitutionsordningen for visse landbrugsprodukter, der udføres i form af varer, der ikke er omfattet af traktatens bilag I, forenkles, hvorved den administrative byrde lettes.

(3) Den beløbsgrænse, under hvilken mindre eksportører er fritaget for kravet om at forelægge en restitutionslicens, bør derfor hæves på individuelt og globalt niveau. For så vidt angår forpligtelsen for medlemsstaternes kompetente myndigheder til at meddele de beløb, for hvilke der er ansøgt om restitutionslicenser, bør den suspenderes, hvis restitutionerne for alle basisprodukter er blevet suspenderet, ikke er fastsat eller er lig med nul, og forpligtelsen til at meddele visse restitutionslicenser, der er blevet udstedt,

bør suspenderes, hvis der ikke er udstedt restitutionslicenser, og der ikke er noget beløb involveret, ligesom forpligtelsen til at meddele visse oplysninger for at sikre en velfungerende og velforvaltet ordning vedrørende restitutionslicenser og til at meddele Kommissionen, at der ikke er ydet noget beløb, bør suspenderes.

(4) Forordning (EU) nr. 578/2010 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

(5) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Horizontale Spørgsmål i Forbindelse med Handel med Forarbejdede Landbrugsprodukter uden for traktatens bilag I —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EU) nr. 578/2010 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 42, stk. 1, affattes således:

»1. Der kræves ikke licenser for udførsler, for hvilke de ansøgninger, som den erhvervsdrivende i løbet af det pågældende regnskabsår har indgivet, højst vedrører et beløb på 200 000 EUR.«

2) Artikel 43, stk. 1, affattes således:

»1. I hver regnskabsperiode kan der udbetales restitutioner inden for en samlet reserve på 80 mio. EUR pr. regnskabsår til de udførsler, der er omhandlet i artikel 42, stk. 1.«

3) Følgende indsættes som artikel 53a:

»Artikel 53a

1. Hvis restitutionen for alle de basisprodukter, der er opført i bilag I, er blevet suspenderet, ikke er fastsat eller er lig med nul i en af de perioder, som er nævnt i artikel 29, stk. 1, litra a)-f), suspenderes forpligtelsen for medlemsstaterne til at meddele oplysninger for denne periode, jf. artikel 30 og 34, stk. 2.

2. Hvis der i de perioder, som er nævnt i artikel 51, stk. 1, litra c) og d), ikke er udstedt restitutionslicenser, suspenderes medlemsstaternes meddelelsespligt, jf. artikel 51, stk. 1, litra c) og d).

⁽¹⁾ EUT L 328 af 15.12.2009, s. 10.

⁽²⁾ EUT L 171 af 6.7.2010, s. 1.

3. Hvis der ikke er noget beløb involveret, suspenderes medlemsstaternes meddelelsespligt, jf. artikel 51, stk. 1, litra a) og b), artikel 51, stk. 2, artikel 52 og artikel 53, første punktum, og deres forpligtelse til at meddele, at der ikke er ydet noget beløb, jf. artikel 53, andet punktum.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. juni 2013.

På Kommissionens vegne
José Manuel BARROSO
Formand
